

UZASADNIENIE

W oparciu o całokształt materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej, Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony **K. B.** urodził się (...) w Ś.. Zamieszkiwał we wsi Ł.. Czasami palił marihuanę w związku z czym nawiązał kontakt z nieustalonym mężczyzną o imieniu K. ze Ś., który zajmował się sprzedażą środków odurzających w postaci marihuany i zaproponował mu sprzedawanie tych środków. Oskarżony przyjął tę propozycję i zgodził się wyszukiwać konsumentów i kiedy takowych miał przyjeżdżał z nimi do Ś. po zakup określonej, niewielkiej ilości „ziola”, za zakupiony towar płacił od razu sprzedającemu, nie brał niczego za pośrednictwo. Procederem tym K. B. zajął się od marca 2013r. Początkowo klientami byli koledzy mieszkający w jego miejscowości z czasem zaczęły do niego dzwonić w tej sprawie inne osoby.

Oskarżony K. B. w okresie od marca 2013 r. do maja 2013 r. udzielił odpłatnie środków odurzających w postaci marihuany różnym osobom, bezpośrednim konsumentom w tym małoletnim a to:

- w marcu 2013r. w dacie dziennej bliżej nieustalonej sprzedał A. P. (1) 0,5 grama ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 20 zł,
- w marcu 2013r. sprzedał M. S. (1) i E. S. w dacie dziennej bliżej nieustalonej za kwotę 10 złotych ziele konopi innych niż włókniste w ilości pozwalającej na ich jednokrotne odurzenie,
- w maju 2013r. w datach dziennych bliżej nieustalonych dwukrotnie sprzedał P. S. (1) ziele konopi innych niż włókniste o łącznej wadze 1 gram za kwotę 40 zł,
- w kwietniu 2013r. w dacie dziennej bliżej nieustalonej sprzedał R. B. (1) 0,5 grama ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 20 zł,
- w okresie od marca do 31 maja 2013 sześciokrotnie, udzielił środków odurzających w postaci marihuany małoletniemu (urodzonemu w dniu (...)) R. S. o łącznej wadze 5,5 grama za kwotę łączną kwotę 180 zł,
- w kwietniu 2013r. w dacie dziennej bliżej nieustalonej sprzedał K. C. 1 gram ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 40 zł,
- w kwietniu 2013r. w dacie dziennej bliżej nieustalonej sprzedał małoletniemu M. W. (1) (urodzonemu w dniu (...)) 5 gramów ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 120 zł,
- w kwietniu 2013r. w dacie dziennej bliżej nieustalonej sprzedał K. Z. 2,5 grama ziela konopi innych niż włókniste za kwotę 60 zł.

Ponadto w maju 2013 r. oskarżony K. B. nieodpłatnie udzielił E. S. i małoletniemu R. S. ziela konopi innych niż włókniste w ilości pozwalającej na jednorazowe odurzenie.

Powyższy stan faktyczny był w niniejszej sprawie **bezporny** i został ustalony przez Sąd przede wszystkim na podstawie wyjaśnień oskarżonego **K. B.** (k.32-33), które znalazły potwierdzenie w ujawnionych na rozprawie bez odczytywania zeznaniach **E. S.** (k.2 i k.27-28), **R. S.** (k.3), **M. S. (1)** (k.10), **P. S. (1)** (k.15-16), **R. B. (1)** (k.19-20), **M. W. (1)** (k.21-22) i **A. P. (1)** (k.23-24) oraz na podstawie odpisów skróconych aktów urodzenia M. W. (1) (k.41) i R. S. (k.42).

Oskarżony **K. B.** na rozprawie w dniu 23 grudnia 2013 r. (k.473v) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przesłuchany po raz pierwszy w dniu 19 czerwca 2013 r. (k.32-33) przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym wyżej stanem faktycznym.

Wprawdzie oskarżony odwołał powyższe wyjaśnienia w toku konfrontacji ze świadkami K. Z. i K. C. w dniu 14 września 2013 r. (k.53-54 i 55-56) oraz w toku ostatniego przesłuchania w czasie postępowania przygotowawczego w dniu 30 października 2013 r. (k.71-72), ale nie wskazał przy tym żadnych przekonujących powodów zmiany swoich wyjaśnień. Na rozprawie oskarżony stwierdził jednoznacznie, że te wyjaśnienia, gdzie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów były nieprawdziwe i zostały przez niego złożone w realizacji nieprzemyślanej linii obrony.

W ocenie Sądu treść wyjaśnień K. B. złożonych w toku pierwszego przesłuchania i potwierdzonych na rozprawie a nadto korespondujących z zeznaniami świadków: E. S., R. S., M. S., P. S., R. B., M. W. i A. P. nie budziła najmniejszych wątpliwości i dawała podstawy do ograniczenia postępowania dowodowego w sprawie na podstawie art. 388 kpk na zgodny wniosek stron.

Co oczywiste w świetle wskazanych powyżej dowodów nie zasługiwały na wiarę lakoniczne zeznania świadków K. C. i K. Z., którzy zaprzeczali, aby kiedykolwiek nabyli od oskarżonego marihuanę.

Zeznania świadków A. B. i (k.107v i k.65v) i ujawnione bez odczytania J. S. (k.68) nie miały doniosłego znaczenia dla dokonanych ustaleń faktycznych.

Nie budziła wątpliwości Sądu, nie kwestionowana przez strony autentyczność, ani prawdziwość treści zgromadzonych w toku postępowania dowodów z dokumentów (aktów stanu cywilnego oraz zaświadczenia o zatrudnieniu oskarżonego).

W świetle tak ocenionego materiału dowodowego nie budziła najmniejszych wątpliwości wina oskarżonego w zakresie wszystkich stawianych mu zarzutów.

W ocenie Sądu wszystkie te zachowania stanowiły jedno przestępstwo ciągle. Wszystkie te zachowania stanowiły realizację podjętego przez oskarżonego jednego zamiaru i zostały popełnione w krótkich odstępach czasu w niedługim okresie od marca do 31 maja 2013 r.

Jeśli chodzi o kwalifikację prawną przypisanego oskarżonemu **K. B.** przestępstwa ciągłego oczywisty był fakt, że oskarżony ten miał pełną świadomość, że udzielane przez niego, znajomym każdorazowo w małych ilościach środki odurzające w postaci marihuany, nabywcy zamierzają zażyć osobiście a nie np. przeznaczyć do dalszej odsprzedaży, świadczył o tym także fakt nieodpłatnego udzielenia niewielkiej ilości ziela konopi braciom S. poprzez ich wspólne wypalenie. K. B. miał pełną świadomość, że znany mu osobiście R. S. w chwili nabywania i częstowania go środkami odurzającymi był osobą niepełnoletnią zaś 18 lat ukończył w czerwcu 2013 r., jeśli chodzi o wiedzę oskarżonego co do wieku M. W. (1), oskarżony wiedział, że jest on uczniem 2 klasy szkoły zawodowej a zatem w chwili czynu mógł mieć 17 lub 18 lat, dokładnego rozeznania co do daty jego urodzenia jednak nie miał, także w tym zatem wypadku musiał się godzić (obejmować zamiarem ewentualnym) z ewentualnością, że także M. W. jest osobą niepełnoletnią.

Zważywszy na fakt, że K. B. udzielał odpłatnie swym nabywcom tzw. miękkiego narkotyku jakim jest marihuana czyli ziele konopi innych niż włókniste, a także relatywnie niewielką ilość sprzedawanych środków odurzających Sąd rozważał, czy zachowań tych nie potraktować jako wypadki mniejszej wagi opisane w przepisie art. 59 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za taką oceną przemawiał także fakt, że przedmiotowe środki odurzające z oczywistych względów nie zostały zbadane, a co za tym idzie nie została określona zawartość (...) w zbywanym przez oskarżonego suszu roślinnym. Po analizie wszystkich okoliczności sprawy Sąd doszedł jednak do przekonania, że potraktowanie pojedynczych zachowań oskarżonego jako wypadki mniejszej wagi nie powinno skutkować potraktowaniem w taki sposób całego przypisanego mu przestępstwa ciągłego zważywszy na czasokres procedury i ilość transakcji dokonanych z różnymi osobami w tym dwoma małoletnimi. Okoliczność, że czyn ten plasował się blisko

granicy uznania go za wypadek mniejszej wagi stanowiła naturalnie istotną okoliczność, dla oceny stopnia społecznej szkodliwości przedmiotowego przestępstwa ciągłego, o czym będzie mowa niżej.

Tym samym należało przyjąć, że powyższe zachowania stanowiły przestępstwo ciągle opisane w przepisach **art. 59 ust. 1 w zb. z art. 59 ust 2 w zb. z art. 58 ust1 i art. 58 ust 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomani w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 kk.**

Przy wymiarze oskarżonemu **K. B.** kar jednostkowych za przypisane mu przestępstwo ciągle Sąd miał na uwadze w pierwszej kolejności stosunkowo znaczny stopień jego społecznej szkodliwości. Przypisane oskarżonemu przestępstwo jak wyżej wskazano wyczerpało znamiona m.in. opisane w przepisie art. 59 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, a co za tym idzie stanowiło zbrodnię zagrożoną karą pozbawienia wolności nie niższą od 3 lat. Bliższe rozważania, na temat szkodliwości zjawiska narkomanii oraz faktu, że obecnie staje się ona plagą zwłaszcza wśród młodzieży nawet w niewielkich miastach i na wsi byłoby truizmem. Z drugiej strony Sąd uwzględnił fakt, że oskarżony obracał narkotykiem zaliczanym do grupy tzw. narkotyków miękkich, zaś ilość udzielonych przez niego zarówno odpłatnie jak i nieodpłatnie środków odurzających nie była znaczna. Sąd miał także na uwadze fakt, że dwaj małoletni nabywcy środków odurzających, których wiek determinował odpowiedzialność oskarżonego, za przestępstwo kwalifikowane jako zbrodnia, a nie występki byli bliscy pełnoletniości. Zarówno R. S. jak i M. W. (1) uzyskali pełnoletniość w 2013 r. i byli tylko okoliczność dwa lata młodszy od oskarżonego.

Naturalnie nie mogła pozostać poza polem widzenia Sądu także kolejna istotna okoliczność łagodząca tj. przyznanie się przez oskarżonego do popełnienia zarzucanego czynu połączone ze złożeniem szczerych wyjaśnień w początkowej fazie postępowania przygotowawczego i okazaniem skruchy w toku rozprawy.

Sąd miał także na uwadze właściwości i warunki osobiste K. B.. W pierwszej kolejności należy wyeksponować tu wiek tego oskarżonego, który w dacie przestępstwa nie miał jeszcze ukończonych 20 lat, zaś w dacie orzekania miał lat 20. Oskarżony ma, zatem status sprawcy młodocianego w rozumieniu przepisu art. 115 § 10 k.k. Stosownie do dyrektywy ogólnej określonej w przepisie art. 54 § 1 k.k. głównym celem kary wymierzonej takiej osobie jest cel wychowawczy. Okoliczność tę Sąd obowiązany był uwzględnić w należytych stopniu, mimo, iż znanym Sądowi z urzędu jest fakt, że tego rodzaju przestępstw dopuszczają się przede wszystkim osoby młode.

Oskarżony mimo młodego wieku był już karany sędownie wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 8 grudnia 2011 r. za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 roku lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania na okres 5 lat i 50 stawek dziennych grzywny po 10 złotych (k.59 - dane o karalności). Mimo tej ostatniej okoliczności, zdaniem Sądu, oskarżony nie jest osobą w znacznym stopniu zdemoralizowaną. Jak wynikało z kwestionariusza wywiadu środowiskowego przeprowadzonego przez zawodowego kuratora sądowego G. B. (k.57), oskarżony w miejscu zamieszkania ma pozytywną opinię, jest postrzegany jako kulturalny, pracowity młody człowiek. Zdaniem kuratora opiniowany aktywnie wykonywał swe obowiązki osoby dozorowanej, współpracował z kuratorem, aktywnie poszukiwał pracy. Jest zarejestrowany w PUP, podejmuje różne prace dorywcze. Jak wynikało z zaświadczenia z Huty (...) w Ł. R. wystawionego w dniu 12 grudnia 2013 r. K. B. od 19 listopada 2013 r. zatrudniony jest w tym zakładzie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe okoliczności a zwłaszcza postawę oskarżonego w toku całego postępowania i skruchę wyrażoną na rozprawie, Sąd zdecydował się w oparciu o treść przepisu art. 60 § 1 k.k. zastosować wobec oskarżonego przy wymiarze kary za przypisane mu przestępstwo ciągle stanowiące zbrodnię zastosować dobrodziejstwo nadzwyczajnego złagodzenia wykonania kary, w ocenie Sądu przemawiały za tym właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz naczelny cel wychowawczy, jaki ma spełniać wymierzona mu kara i taką właśnie karę Sąd uznał za stosowną i zarazem współmierną do stopnia jego zawinienia.

Sąd mając na uwadze treść przepisu art. 54 § 1 k.k., biorąc pod uwagę fakt podjęcia przez oskarżonego pracy zarobkowej i jego pozytywną opinię w miejscu zamieszkania, Sąd doszedł do przekonania, że mimo wcześniejszej karalności za przestępstwo umyślne oskarżony K. B. zasługuje stosownie do treści art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 2 k.k. na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary łącznej pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu oskarżony

zrozumiał naganność swojego dotychczasowego postępowania i w chwili obecnej istnieje pozytywna prognoza, odnośnie przestrzegania przez niego w przyszłości porządku prawnego, a zatem nawet w wypadku niewykonania wobec niego kary pozbawienia wolności osiągnięte zostaną jej cele wychowawcze. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności popełnionego przez oskarżonego przestępstwa ciągłego rozstrzygnięciu takiemu nie sprzeciwiały się także względy społecznego oddziaływania kary zważywszy na długi okres próby i oddanie oskarżonego pod dalszy dozór kuratorski.

Przy wymiarze kary grzywny, oprócz wskazanego wyżej stopnia społecznej szkodliwości społecznej przypisanego oskarżonemu czynu, Sąd miał na uwadze, fakt, że kara ta będzie dla niego jedyną bezpośrednią dolegliwością. Sąd uwzględnił także aktualną sytuację materialną oskarżonego, który został zatrudniony (wprawdzie na umowę o dzieło i z niewielkim uposażeniem – 1200 złotych), ale jest osobą młodą, zdrową, zdolną do pracy i nie posiada nikogo na utrzymaniu.

Zważywszy na opisaną wyżej sytuację materialną oskarżonego, który nie posiada żadnego majątku, a jego dochody z tytułu wykonywanej pracy są niewielkie Sąd na podstawie przepisu art. 624 § 1 k.p.k. częściowo zwolnił go od kosztów sądowych, uznając iż ich uiszczenie w całości byłoby dla niego zbyt uciążliwe.